

ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง ต่อความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัย
ที่เตรียมออกปฏิบัติงานกู้ภัย ณ จุดเกิดเหตุ

วันวิสาข์ หยกสิทธิชัยกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

มิถุนายน 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ วันวิสาข์ หยกสิทธิชัยกุล ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

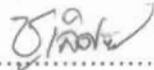
(ดร. เพ็ญภา กุลนภาค)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมโภชน์ อเนกสุข)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชุติ เลิศรัตน์เดชากุล)

..... กรรมการ

(ดร. เพ็ญภา กุลนภาค)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมโภชน์ อเนกสุข)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธิรพงษ์ ธิรมนัส)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. มนตรี แยมกลีกร)

วันที่ 10 มิ.ย. 2552
.....เดือน.....พ.ศ. 2552

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา

จากบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

ประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2551

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก คร.เพ็ญนิภา กลุณภาคล อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ อเนกสุข อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ งามวิมลที่ให้คำปรึกษาและแก้ไขกรุณาให้ความรู้ ให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขและวิจารณ์ผลงานทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจดิมานต์ วัจนสุนทร นายแพทย์ทรงสิทธิ์ อุดมสิน ดร.ธีรพัฒน์ วงศ์กุ่มสิน และ ดร.จิตรา คุณภูเมธ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ รวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ ยังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้อำนวยการมูลนิธิธรรมรักษามิมนต์ ตลอดจนพนักงานหน่วยกัญชาทางการแพทย์ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ส่วนหนึ่งได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยบูรพา ณ ที่นี้ด้วย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณพ่อเกียรติ-คุณแม่โกสุม ต่อหยกสกุลชัย คุณประสิทธิ์ (สามี) ด.ช.พนมกร หยกสิทธิชัยกุล (บุตรชาย) น้าชาย และฝนตลอดจนพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคน ที่ให้กำลังใจ และสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณเวทิตาแต่มุพการี บูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จมาจนตราบนานเท่านานนี้

วันวิสาข หยกสิทธิชัยกุล

46922680: สาขาวิชา: จิตวิทยาการให้คำปรึกษา; วท.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา)

คำสำคัญ: การให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง/ ความวิตกกังวล/ พนักงานหน่วยกู้ภัย

วันวิสาข์ หยกสิทธิชัยกุล: ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง ต่อความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยที่เตรียมออกปฏิบัติงาน ณ จุดเกิด (THE EFFECTS OF REALITY GROUP COUNSELING TO THE ANXIETY OF RESCUERS TO PREPARE WORKING AT THE ACCIDENT SCENE) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: เพ็ญญา กุลนภาดล, กศ.ด., สมโภชน์ อนนทสุข, กศ.ด. 165 หน้า. ปี พ.ศ. 2552.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง ต่อความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยที่เตรียมออกปฏิบัติงาน ณ จุดเกิดเหตุ กลุ่มตัวอย่าง เป็นพนักงานหน่วยกู้ภัยม้งกร มูลนิธิธรรมรัศมีมณีรัตน์ ที่มีคะแนนระดับความวิตกกังวลมาก ตั้งแต่ 60 คะแนนขึ้นไปจำนวน 16 คน สุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง 10 ครั้ง ครั้งละ 60-90 นาที สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ติดต่อกัน 5 สัปดาห์ กลุ่มควบคุมได้รับกิจกรรมตามปกติของทางมูลนิธิธรรมรัศมีมณีรัตน์ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบวัดความวิตกกังวล ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากการหาคุณภาพเครื่องมือพบว่าค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ 0.87 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated – Measures Analysis of Variance: One between – Subjects Variable and One within – Subjects Variable) และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีแบบของ เชเฟฟ (Scheffe' test)

ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พนักงานหน่วยกู้ภัยที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงมีความวิตกกังวลในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลต่ำกว่าพนักงานกู้ภัยกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พนักงานหน่วยกู้ภัยที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงมีความวิตกกังวลในระยะหลังการทดลอง ระยะติดตามผลต่ำกว่าในระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

46922680: MAJOR: COUNSELING PSYCHOLOGY; M.Sc. (COUNSELING PSYCHOLOGY)

KEYWORDS: REALITY GROUP COUNSELING/ ANXIETY/ RESCUER

WANWISA YOKSITTICHAIKUL: THE EFFECTS OF REALITY GROUP COUNSELING TO THE ANXIETY OF RESCUERS TO PREPARE WORKING AT THE ACCIDENT SCENE. ADVISORY COMMITTEE: PENNAPHA KOOLNAPHADOL, Ed.D., SOMPHOCH ANEGASUKHA, Ed.D. 165 P. 2009.

The purpose of this research was to study the effects of reality group counseling to the anxiety of rescuers to prepare working at the accident scene. The sample consisted of sixteen members of the rescue who had anxiety score starting from the 60th point. The sample was randomly assigned into the experiment group and the control group, with eight members in each. The experiment group received the reality group counseling program. The intervention was administered to each group for 10 sessions. Each session lasted for 60-90 minutes, twice a week over a period of 5 consecutive weeks. The control group received the group work of the Rescue Dharma Rasami Maneerat. Data were collected by the anxiety scale, developed by the researcher. The instruments reliability was at 0.87 of Cronbach's coefficient. Repeated-measure analysis of variance: one between-subjects variable and one within-subjects variable and the Scheffe' method were used to analyze the data.

The results revealed that there was a statistically significant interaction at .05 level between the method and the duration of the experiment. The rescuers who had anxiety in the experimental group had lower anxiety than those in the control group in the posttest and the follow-up phase with statistical significance of .05. The rescuers who had anxiety in the experimental group had lower anxiety in the posttest and follow-up phases than in the pretest phase at a statistical significance of .05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวล.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหน่วยกุ่ม.....	30
ระบบการแพทย์ฉุกเฉิน.....	34
เอกสารเกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง.....	35
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง.....	71
3 วิธีการศึกษาค้นคว้า.....	75
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	75
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย.....	76
การสร้างเครื่องมือในการวิจัยและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	76
การดำเนินการทดลอง.....	78
วิธีดำเนินการทดลอง.....	79
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	80

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	82
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
5 อภิปรายและสรุปผล.....	95
สมมติฐานของการวิจัย.....	95
สรุปผลข้อมูล.....	96
อภิปรายผล.....	96
ข้อเสนอแนะ.....	101
บรรณานุกรม.....	102
ภาคผนวก.....	110
ภาคผนวก ก.....	111
ภาคผนวก ข.....	116
ภาคผนวก ค.....	125
ภาคผนวก ง.....	156
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	161

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	84
2	85
3	88
4	90
5	90
6	91
7	91
8	92
9	93
10	94
11	120

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	10
2 กระบวนการใช้กลไกป้องกันตนเอง.....	18
3 แบบแผนการทดลอง.....	78
4 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่ม ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงและกลุ่มควบคุมในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง.....	86
5 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่ม ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญหน้าพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุม ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง.....	87
6 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการกับระยะเวลาของการทดลองต่อ ความวิตกกังวล.....	89